

Dobre sa pozrite na čísla! Hlúposť a ješitnosť vodcov českých národných strán, ich nepochopenie, že V JEDNOTE JE SILA. Dôsledok? Vidíme ako dopadli české parlamentné voľby. Čo čaká Slovensko?

- CZ24 News | 22. ríjna 2021

ČESKO: Analýza výsledkov z nedávnych českých volieb ukázala smutnú skutočnosť: keby sa roztrieštené antiglobalistické sily spojili do volebnej aliancie, voľby by dopadli opačne. Musí to tak byť aj na Slovensku o dva a pol roka?

Poznáme to aj z našich končín: takzvané vlastenecké strany sú roztrieštené a namiesto toho, aby sa spájali, sa dokonca ešte viac triešia. Tým však odoberajú percentá tým vlasteneckým subjektom, ktoré by sa do parlamentu mohli dostať.

Je to hlúposť vedenia týchto strán, ješitnosť ich vodcov? V časti prípadov možno. Ale mohol by to byť aj praktický spôsob ako určitú časť politického spektra sabotovať a marginalizovať. (Ak to nemôžeš potlačiť, postav sa tomu na čelo, hovorí staré príslovie...)

Volebné kvórum: uholný kameň predvolebnej politiky

Problém roztrieštenosti politických síl nie je vecou, nad ktorou by sa dalo mávnuť rukou: treba si totiž uvedomiť, že to môže ovplyvniť vývoj krajiny zásadným spôsobom. Tak napríklad roztrieštenosť vlasteneckých a antiglobalistických síl v Českej republike v posledných voľbách dala tejto susednej krajine principiálne iné politické smerovanie, než keby tie sily boli spojené a dostali sa do parlamentu.

Volebné kvórum (minimálny počet hlasov potrebný pre vstup strany do parlamentu) je mechanizmus, ktorý za cenu „prepadnutia“ časti voličských hlasov zjednodušuje stranícke pomery v parlamente a mal by zabrániť prílišnej atomizácii politického života. O jeho užitočnosti je možné polemizovať, ale treba rešpektovať ako fakt, že dnes tvorí štandardnú súčasť parlamentného systému. A chápať, že práve bránenie roztrieštenosti a neakcieschopnosti síl v jednotlivých častiach politického spektra má byť pozitívnym obsahom jeho aplikácie.

Faktom je však aj to, že vo svojej podstate je tento nástroj nedemokratický, pretože jeho výsledkom môže byť to, čo sa teraz pravdepodobne stalo v Českej republike: že menšina dostala mandát robiť politiku, s ktorou väčšina občanov nesúhlasí.

Prejav politickej infantility?

Zamýšľa sa nad tým aj poslanec hnutia SPD Jiří Kobza vo svojom komentári ([vid' TU](#)). Ako jediná

skutočne relevantná antiglobalistická politická sila sa z tejto časti politického spektra do parlamentu dostalo hnutie Svoboda a priama demokracie (SPD) Tomia Okamuru s výsledkom 9,56 percenta.

Keby však ďalšie subjekty, ktorých voliči by sa zhodli na tých najpodstatnejších veciach ako je ochrana českých národných záujmov a boj proti imperiálnej globalizácii, išli do volieb spoločne, do parlamentu by sa ako aliancia dostali a spolu s Babišovým ANO a s SPD by sa v parlamente vytvorila iná väčšina, než je tam teraz.

Pripomeňme si, že v týchto voľbách v Českej republike zostalo „pod čiarou“ rekordné množstvo hlasov – a takmer všetko od voličov viac či menej protestných strán. Pri päťpercentnom kvóre, ktoré tam majú (tak ako aj u nás na Slovensku) sa do parlamentu nedostala Prísaha – občanské hnutie Roberta Šlachty (volebný výsledok 4,68 percenta hlasov), Česká strana sociálně demokratická (ČSSD, 4,65 percenta), Komunistická strana Čech a Moravy (KSČM, 3,60 percenta) a celý rad menších, antiglobalistických subjektov.

„Je to prejav istej politickej infantility. V politike je predsa zásadné to, čo je potrebné pre občanov, či už v oblasti vnútornej a vonkajšej bezpečnosti, ale aj v tých ďalších,“ napísal Kobza vo svojom komentári.

Stačilo by, keby boli pred voľbami rozmýšľali realisticky, a výsledok by bol opačný

Kobza sumarizuje, ako boli antiglobalistickej väčšine voľby legálne uchmatnuté: „Rad malých, a niekedy viacmenej na poslednú chvíľu zriadených strán by sa nepochybne na najdôležitejších veciach zhodol. Napriek tomu z nejakých, možno prestížnych dôvodov vytiahli do boja samostatne. Typicky Trikolora (2,76 percenta), Volný blok (1,33 percenta), Švýcarská demokracie (0,31 percenta) alebo Otevřeme Česko normálnímu životu (0,40 percenta) a ďalšie.

Keď zrátam (prepadnuté) hlasy všetkých voličov, ktorí dali svoj hlas niektorej z (väčšinou nových) strán s deklarovanou vlasteneckou, euroskeptickou a konzervatívnou orientáciou a prirátam k nim hlasy odovzdané KSČM (čo sú v drvivej väčšine tiež hlasy proti výpredaju českej štátnej suverenity a celkom iste hlasy proti vláde ‚bruselskej päťky‘) s polovicou hlasov, ktoré získalo hnutie Prísaha (čo boli do veľkej miery hlasy niekdajších voličov hnutia ANO a SPD hľadajúcich z rôznych dôvodov novú alternatívu, a teda opäť hlasy ‚protibruselské‘) a polovicou hlasov, ktoré dostala ČSSD (pretože aj túto formáciu stále volia v nemalom množstve ľudia konzervatívne sociálneho a povedzme ‚zemanovského‘ zamerania), pridáme k číslu 734 943, čo predstavuje 13,67 percenta zo všetkých tento rok odovzdaných platných voličských hlasov.

Podľa prepočtu, ktorý som po jednotlivých volebných krajoch s kolegami vykonal, platí, že ak by aspoň polovicu z takto prepadnutých hlasov dostalo napríklad hnutie SPD, disponovalo by v novej snemovni 39 mandátmi a spoločne s hnutím ANO potom väčšinou 103 mandátov. Všeličo by mohlo byť inak...”

Kedy sa konečne poučia?

Zhrňme si podstatný záver Kobzovej analýzy: keby sa strany s podobným programom, ktoré vo voľbách „zostali pod čiarou“ spojili, keby aspoň polovicu týchto hlasov od ľudí, ktorí by sa v najdôležitejších veciach zhodli, dostala buď SPD alebo alebo nejaká antiglobalistická volebná

aliancia, ktorá by sa dostala do parlamentu, vznikla by iná parlamentná väčšina: Babišovo ANO spolu s SPD, resp. ešte spomenutým tretím spojeným volebným subjektom.

Prečo o tom vlastne píšeme? Lebo situácia u susedov je takmer ako cez kopirák podobná tomu, čo máme u nás. Smutná a hanebná roztrieštenosť vlasteneckých síl na Slovensku je všeobecne známa. Desaťročia bežia, situácia sa nezlepšuje a vo voľbách to dopadne vždy rovnako: vždy znovu a znovu ostane od čiarou mnoho percent protestných, antiglobalistických, vlasteneckých hlasov. Lídri týchto strán po voľbách zvyknú len krčiť plecami, že oni za to nemôžu.

Tu je veľmi dôležité zdôrazniť podstatnú vec, na ktorú by mali pamätať politici na Slovensku: volebné spojenectvo môže mať mnoho rôznych podôb a vôbec neznamená vzdať sa vlastného názoru, vlastnej cesty a prevziať zodpovednosť za všetky chyby partnerov s príbuzným programom!

Je lepšie sa učiť na chybách druhých, keď už sme doposiaľ neboli ochotní sa poučiť na tých vlastných. Parlamentné voľby na Slovensku sa konajú o dva a pol roka, ale už teraz je čas, keď treba intenzívne pracovať a premýšľať. Realisticky. Aby sme, podobne ako vlastenci v Česku, zase raz nebanovali aj my.

Autor: Ivan Lehotský